

СКОМРАХИ 2015? ОТВОРЕНО!!

SKOMRAHI 2015? OPENED!!

Група амбициозни студенти во неколку скромни бараки на Факултетот за драмски уметности во Скопје, со скромна програма, одличен концепт, организациски проблеми и гости од 4 факултети, во далечната 1988 година ги иницираа средбите на Академиите за драмски уметности во тогашната држава Југославија. Новороденчето беше заведено под името СКОМРАХИ, оригинално име кое сутерира патувачки актери, комедијанти, танчари, талкачи и творци, верни на актерското битие и субверзивни во однос на сè.” Тоа новороденче малку порасна, наполни 24 години. Роденденот реши да го прослави во драмскиот театар, а таму присуствуваа неговите редовни пријатели од Македонија, но и гости од сите бивши југословенски држави. Бидејќи, како што рековме, нашиот верен пријател не е веќе толку мал, реши да не почаста со алкохол и мезе, откако официјално му беше отворена прославата. Веќе не сака да му даваме торта и да му дуваме свеќи. Сите гости му носат различен поклон. Секој со својот мерак и вкус. Некој дошле со монодрама, некој со танц, ама сите се со желба да му го разубават роденденот. Први на нишан беа другарите од Македонија. Скомрахи беше многу задоволен, но бидејќи заглави во бифето, немаше време да ги види сите подароци. Сега студиозно, во манир на прав 24-годишник, тој ќе ги погледне сите подароци, а додека ги проверува, не задолжи нас гостите да се дружиме, забавуваме, уживаме и споделуваме меѓусебни искуства.

Александар Ивановски

“Group of ambitious students in a couple of modest barracks of the Faculty of dramatic arts in Skopje, with a modest program, excellent concept, organization problems and guests from four faculties, in the far year of 1988 they initiated the meeting of academics for dramatic arts from Yugoslavia. The newborn was called by the name Skomrahi, the original name that represent traveling actors, comedians, dancers, developers, they were faithful, and their acting was committed to everything. “That newborn got a little bit older, it just turned 24 years. The celebration of the birthday was decided to be held at the Drama theatre, and there will attend his closest friend from Macedonia, but also guests from the old Yugoslavian countries. But as we said, our grateful friend is not so you anymore so that why were welcomed with a cocktail party when the celebration started, it doesn't like to have a cake and blow candles. All guests are giving him different presents. Some came with a monodrama, some with a dance, but all with the will to make his birthday more beautiful, first on aim were his friends from Macedonia. Skomrahi was satisfied. But because he got stuck in the bife, he didn't have time to open the presents. As a true 24 year old he would check all the presents, while he is checking them, he acquired us the quests to have fun, enjoy and share mutual experiences.

Aleksandar Ivanovski

Факултет за драмски уметности - Скопје
Дипломска претстава на студентите
во класата на проф. Златко Славенски

FDA - SKOPJE
Graduation performance of students
from the class of prof. Zlatko Slavenski

СИНАТА СОБА THE BLUE ROOM

Дипломската претстава по актерска игра на студентите во класата на проф. Златко Славенски најави уште едни Скомрахи со одлична програма и постави критериум каква треба да биде актерската вештина на дипломираните актери. Само неколку секунди беа потребни да се влезе во театарската илузија. Актерите ни претставија десет комплексни карактери со различни приказни. Тоа беа ликови кои. Централна ние ги познаваме толку добро што во секој од нив најдовме по делче од себеси тема е односот на мажите и жените и нивното различно перцепирање на љубовта и сексот. Немаше да ги доживееме толку блиски и толку интимно да сочувствуваме со нивните копнежи и страдања, ако ја немаше маестралната глума на актерите. Оваа претстава навистина покажа колку се вешти во драмските сцени, но и во премините од една во друга сцена каде со физичко дејство, танц и нагласен говор на тело ги најавуваа конкретните ликови во конкретни ситуации. Нивните тела како да лебдеа на ритмот на одлично избраната музика и се преплетуваа од една во друга ситуација, за на крајот да го затворат и заокружат кругот од десет сцени.

Марина Трајковска

Тhe Graduation performance of acting students from the class of prof. Slavenski announced another season with a great program on Skomrahi. The students set criterion how acting for graduated actors should look like. We needed only a few seconds to enter into theatrical illusion. The actors presented ten complex characters, each of them with a different storie. These characters were familiar to us, we found a part of ourselves in each one of them. The main topic is the relationship of men versus women and their different perception of love and sex. The reason why we feel sympathy and intimacy with the characters and their desires and suffering is because of the masterful acting of the actors. They showed extraordinary skills in the dramatic scenes, as same as in the interplays where physical action, dancing and emphasized body language was used aiming to announce the certain characters in the certain situations. Their bodies seemed like floating throw the air on the beat of the great music. The characters interlace from one situation to another so eventually they closed the circle of ten scenes.

Marina Trajkovska

ТРИ МОТИВИ

THREE MOTIVATIONS

Отварање на Скомрахи 2015. Добро позната локација – бифе на ФДУ. Доволен мотив за журкање е самото отварањето на Скомрахи, но оваа година имаме плус мотиви.

Присутните со голема посветеност и сериозност пристапија кон исполнување на нивната задача.

Добро познат факт е дека на ФДУ учат само генијалци, желни за знаење и усовршување, па затоа се јавува потребата од запишување на минимум два факултети паралелно. Некои од нив, заведени од актуелната политичка пропаганда „Знаењето е сила, знаењето е моќ“, успеваат да ги завршат и двата. Но само некои... Таков генијалец е нашиот колега Горјан Аревски ака Гоки. Неговиот потенцијал бил препознаен на Филолошки факултет, но поради горе наведената мотивација решава паралелно да запише студии по театарска режија на ФДУ. Тој признава дека со тешко, но и радосно срце ја свршил работата со филолошки (сега за сега). Му се поклопија коцките и есапот, па дипломската забава си ја организираше на ФДУ. Кој вели дека трнсфер системот не функционира!?

Тhe opening of “Skomrahi” 2015 at the same old location – Faculty of Dramatic Arts’ famous café. The beginning of “Skomrahi” is a reason to party itself, but this year we have other reasons for celebration as well. Attendees have completed their assignments with great seriousness and commitment.

It’s a well known fact that only geniuses that long for more knowledge and self - perfection study at FDA, hence the need for many of them to study at two faculties simultaneously. Some of them which are motivated by the present political propaganda that states “Knowledge is force, knowledge is power” manage to finish both. But only some of them do... One of these geniuses is our colleague Gorjan Arevski aka Goki. His potential was already recognized at the Philological Faculty, but because of the above stated motivation he decided to study theater directing at FDA simultaneously. He admits that he finished studying (for now) at the Philological Faculty grudgingly and joyfully at the same time. He was very lucky to organize his graduation party in FDA. Who says that the transfer system is not working?

Бендот Онија се погрижија за одличната музика. Тие беа на позиција, но Вики и Гого не беа тука, оправдано беа отсутни. Оваа информација малку нè потресе, но Вики секако имаше направено логистика околу шанкот. Пијачки се точеа без застој и немаше простор за паника. Оваа вечер ѕвездите и беа особено наклонети на нашата драга Жаклина Петровска ака Жаки која вечерта рипна во тавче. Немаше можност да ја направи свадбата во бифе, но затоа реши сите гости на афтер да си ги донесе тука, вклучувајќи ги Вики и Гого.

Мотивацијата беше силна. КЛАБЕРИТЕ не попуштаа. Сите се журкаа како да нема утре. Секако дека ќе има, ако ништо друго, заради журката... и утре и сите останати денови. Кој бил на журка на Скомрахи ЗНАЕ! Марина Трајковска

The band Onija took care for the great music. They were on position, but Viki and Gogo weren't here, they were justifiably absent. This information shook us a bit, but Viki had already organized the bar. Drinks were poured non-stop and there was no room for panic. The stars were especially lucky for our dear friend Zhaklina Petrovska aka Zhaki who got married that evening. She had no chance of celebrating the wedding at the café, but decided to invite all of the guests here on an after party, including Viki and Gogo.

The Motivation was strong. The CLUBBERS won't give in. Time passed by. Everyone was partying like there was no tomorrow. But of course there is going to be a party tomorrow and all the rest of the days. Who's been on a "Skomrahi" party KNOWS what I'm talking about.

Marina Trajkovska

КРАТКИ РЕЗОВИ-ЕМОЦИИ И ТЕЛО

ПРОФ. АИДА БУКВИЌ АДУ ЗАГРЕБ

PROF. AIDA BUKVIC ADU ZAGREB

SHORT CUTS-EMOTION AND BODY

Професорката Аида Буквиќ, како искусна режисерка која своето знаењето им го пренесува на идни актери, без двоумење знаеше дека работилницата мора да започне најпрво со меѓусебно запознавање низ вежби и активирање на телото на поспаните актери кои заглавиле на журка. Потоа следуваа кратки дијалошки форми со чија помош таа се обиде, а кај некои и успеа, да го одвои говорењето од физичкото движење, или емоцијата од телото. Тоа би значело да не се даваат и физички знаци за појаснување кога имаме внатрешно дејство што ни објаснува што всушност се случува. Низ таквите вежби можевме да видиме како еден ист текст може да се стави во различни ситуации (нешто што ние веќе го знаеме), но и колку треба прецизно да се одвојат двете дејства (внатрешното и надворешното), за публиката да го препознае вистинското и тоа само на три реплики (а што ли ќе биде ако работиме цела драма). Времето кратко, а желбата за надоградба на знаењата никогаш задоволена. Сепак, и за тоа кратко време успеаа да се испробаат сите присутни и да ја разберат големата „грешка“ што ја избрале оваа професија – за секој нејзин детал треба да се посвети сето време на светот како, на пример, одвојувањето на внатрешното и физичкото дејство. Емилија Спасова

Тhe professor Aida Bukvik as an experienced director she shared her knowledge with the future actors, without any hesitation she knew that the workshop must start with mutual understatement through exercises and activating the bodies of the sleepy actors who were stuck at the party. Then they were a short dialog forms which helped her to split the talking from the physical movement, or emotion from the body. That would mean that there is no need to show physical signs when we have an internal action which explains to us what is happening. Through this exercises we could see that the same text can be viewed in different situations (something we already know), but how precisely should the two actions can be (internal and external), for the viewers to recognize the truth in only three replicas (imagine if were doing the whole drama). The time is short, but the will to upgrade our knowledge is never satisfied. Although in that short time they succeeded to do all the exercises and to understand the big “mistake” about why they chose this profession – for every detail of hers it should be devoted all the time in the world, for example splitting internal and external physical action. Emilija Spasova

ПАТОС

Кога со забите, што ни се дадени од природата, немаме капацитет да загриземе во светот, тие ни стануваат туѓо тело во сопствената глава. Тогаш ни преостанува или да се изгриземе себеси или самите да си ги извадиме.

PATHOS

When we don't have the capacity to bite into the world with the teeth that have been given to us by nature, they become foreign bodies in our own head. Then we are left with either biting ourselves or taking out our own teeth.

UMIR KRVİ

„Umir krvi“ е филм за последиците од еден трагичен настан кој ни ја дефинира баналноста на одмаздата. Филм за состојбата на умот и големите одлуки поткрепен од долгогодишните обичаи и традиции. „Umir krvi“ ја следи приказната на еден маж и жена чии син е убиен од страна на синот на нивните соседи. Тука паралелно ни е претставено страдањето на обете семејства. На самиот крај кај протагонистот проработува моралот кој не му дозволува да се противи на етичките норми.

Калија Киселички

TRANQUILITY OF BLOOD

“Tranquility of blood” is a film about the aftermath of a tragic incident that defines the banality of revenge. A film about a state of mind and big decisions fueled by longstanding customs and traditions. “Tranquility of blood” follows the story of a man and woman whose son was killed by the son of their neighbors. The suffering of both families is simultaneously shown. At the very end moral consciousness awakens and inhibits the protagonist from going against ethical norms.

Kalija Kiselichki

БЕСАТА НА КОНСТАНТИН

BESA OF KONSTANTIN

„Бесата на Константин“ е филм работен според романот на Исмаил Кадаре „Кој ја донесе Дорунтина“ - митска приказна за јунакот кој се враќа од светот на мртвите за да го одржи дадениот збор или беса, што кај албанската култура е збор над сите закони. Константин кој и дал беса на мајка си дека ќе ја врати сестрата Дорунтина жив или мртов, умира во војната. Три години по неговата смрт тој ја враќа Дорунтина кај мајка му, но старицата не може да поверува дека Константин е тој што ја донел. Филмот завршува со мистериозната смрт на мајката и Дорунтина. самите да си ги извадиме.

“Besa of Konstantin” - is a film based on the novel of Ismail Kadare „Ghost Rider“ mythical story of the hero, who returns from the world of the dead to keep the given word or the besa, which in albanian culture is a word beyond every law. Konstantin who gave besa to his mother, that he will bring back his sister Doruntina dead or alive, he dies in a war. Three years after his death he brings Doruntina back to his mother, but the old woman can't believe that Konstantin is he who brought her. The film ends with mysterious death of the mother and Doruntina.

ИНФИНИТ

INFINIT

Два лица, секој во својот сопствен простор и свет, успеваат да се заработ еден со друг во некаква трета натприродна димензија.

Артин Селмани

“Тwo people, both in their own space and world, succeed to enslave one another in some third unnatural dimension.

Artin Selmani

БАРАЈЌИ ЈА ЗЕЛЕНАТА БОЈА LOOKING FOR THE GREE LIGHT

Ф

илм инспириран од сликата на Муслим Мулиќи „Реализам, суреализам, судир на реалноста“.

Една девојка ја бара зелената боја на различни, навидум реалистични локации. (Не) поврзаноста на ситуациите му дава суреалистичка димензија на целиот филм, се до мигот додека девојката не ја пронајде точната нијанса во еден лекарски мантил, со што го сфаќаме нејзиното патување низ сопствената ментална болест.

F

ilm inspired by the picture of Muslim Musliqi - „Realism Surrealism, clash of realism“. The girl who is searching for the green color in different apparently realistic locations.

Non-connection of the situation gives surrealistic dimension to the whole film, till the moment until the girl finds the correct shade of the doctors uniform, with what we understand her journey through her own mental disease.

СУКУБУС

SKUBUS

Е

ден млад уметник постојано сонува ист сон, во кој среќава девојка со која има страсен секс. Во мигот кога девојката ќе исчезне, тој не успева да и одолее на

фаталната привлечност - во потрага по девојката, младиот уметник вечно заглавува во сопствениот сон и не може да се врати во реалноста. Артин Селмани

Y

oung artist who constantly dreams the same dream, where he meets a girl with whom he has passionate sex. At the moment the girl disappears,

he cant resist the fatal attraction- in his quest for the girl, the young artist gets stuck eternally in his own dream and he cant get back to the reality. Artin Selmani

ВЕШТЕРСКИ ВЕКНИ

Трагикомедија работена според приказна од О' Хенри. Со намера да му помогне на еден архитект, за кој претпоставува дека е сиромашен уметник зашто неколку дена по ред купува сув леб, продавачката го мачка лебот со маргарин. Многу симпатичен гест, со кој, за жал, му го уништува архитектонскиот цртеж ,на кој „сиротиот“ архитект работел неколку недели.

WITCHES LOAVES

Тragicomedie a story adapted from O'Henry. With intention to help one architect, for whom she believes that he's actually poor artist because for several days he buys dry bread, the saleswomen greases the bread with margarine. A great gesture, but unfortunately, destroys the architectural drawing, to whom "poor" architect worked several weeks.

МЕСО

„Вегетаријански“ документарец во кој, од перспектива на животните во кланица, го доживуваме масакрот на существата коишто ние „добрите“ и „етични“ луѓе ги јадеме во облик на колбаси. Овој филм не провоцира да си одговориме на прашањето околу, наводно, законот на природата: „Дали некој треба да се жртвува за другиот да живее добро.“

MEAT

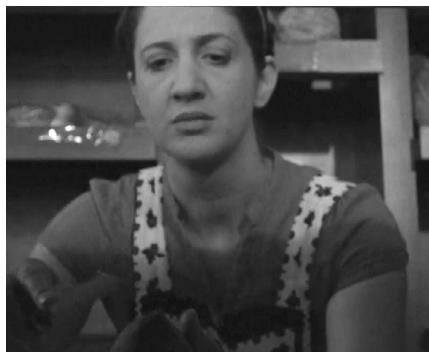
“Vegitarian“ documentary in which, from the perspective of the animals in the butcher, we experience the massacre of the creatures which we „good“ and „ethical“ people eat in the form of sausages. This movie provokes us to answer the question, reportedly the law of nature“Should someone be sacrificed so the other live good.”

ОДМЕТНИК

Филм за голема дилема и морален предизвик. Во мигот кога протагонистот дознава дека неговата жена е бремена, пред вратата од нивниот дом наоѓа напуштено детенце. Тој мисли дека детето е негово, од врската во која бил пред да ја сретне сегашната сопруга. Дилемата е дали да го остави детето во дом за деца или да го прифати. Тој, сепак, решава да го задржи детето, но набрзо разбира дека тоа, всушност, не е негово туку на сосетката која цел ден го барала. Добро водена приказна и одлична игра на малиот Арси Зачелици. Артин Селмани

THE OUTLAW

Film with a big dilemma and moral challenge. At the moment when protagonist finds out that his wife is pregnant, in front of the door of their home finds abandoned kid. He thinks that the kid is his, from the ex relationship that he had, before he met his present wife. The dilemma is to leave the kid to an orphanage institution, or to accept him as his kid. He decides to keep the kid, but he quickly finds out that he's not the father of the child, actually he's a son of their neighbor who was searching for him all day. Good leading story and great acting of the kid Arsi Zacelici. Artin Selmani

БОГ ДА ГО ПРОСТИ

GOD BLESS HIS SOUL

ФАКУЛТЕТ ЗА ДРАМСКИ УМЕТНОСТИ - БЕЛГРАД
FDA - BELGRADE

На ден по отворањето, и тоа на сам ден ЗАДУШНИЦА, на програмата на „Скомрахи“ се најде монодрама работена според „Петријин Венац“, магистерскиот труд на студентката од ФДУ - Белград, што, логично, предизвика сомнеж дека се работи за некаква „мрачна естетика“, како што некој милува да каже. Но не е секогаш така како што изгледа, затоа „бог да го прости“ оној што не беше присутен на изведбата. Младата студентка ни одржа час по актерска игра, со мали, но слатки примеси на режија. Иако на почетокот сите очекувавме само едно класично рурално подражавање, кога колешката од Белград почна да не „вози“ низ целата приказна, се случи еден од оние моменти во кои разбираш што е целта на актерот - ја добивме целата приказна преку дејство. Таа, едноставно, си „играше“ со нас, успеа да ги избалансира и суптилно да ни ги „пусти“ емоциите на една неписмена селанка, успеа да направи да не знаеме дали да плачеме или да се смееме, интерпретирајќи ни еден бравурозен „шумадијски блуз“, само со помош на неколку фотографии од починатите, една маса, едно столче и шише ракија. По претставата ја прашав како се подготвувала, на што таа одговори дека се подготвила сама, дека нејзиниот ментор, Проф. Срѓан Карановиќ, ја посетил само 3 пати. Ако е задушница и ако постојат луѓе што вака раскажуваат за своите покојни, тогаш вреди да се дежура на гробишта. Вреди и уште еднаш да се повтори: „Бог да го прости тој што не беше на изведбата и што пропушти „вожња“ до предвоена, рурална Србија и назад. Александар Ивановски

Оne day after the opening it was a holiday Zadushnica, after the program of Skomrahi was found a monodrama remade from „Petroin's wreath“ advanced degree of the student from FDA – Belgrade which logically, submitted doubt that is about some sort of „dark aesthetic“ as some people like to say it. But it is not always at is seems because „God rest his soul“ the one that is not attending the play. The young student held us a class of acting, with little but sweet directors editing. Eventually at the start we were all expecting one classical rural view, when our colleague from Beograd started to „Drive“ us to the whole stories, it was one of the moments when you understand what the actor is trying to say – we get the whole story from the actions. She simply was „playing with us“ she managed to balance and to subtly send us emotions of one uneducated peasant she managed to make us not know, do we either cry or do we laugh, showing us one tragic event, with the help of a few photos from the deceased, one table, one chair and a bottle of rakia. After the play I asked her how to you prepare, she said to me that she was preparing for this all by herself and that her mentor Prof. Srgan Karanakovik visited her only 3 times. If it is Zadushnica and there are people that talk about their deceased then it is good to be at the cemetery. It is great to say once again, „God rest his soul“ that one who was not at the play and missed the „driving“ to rural Serbia and back. Aleksandar Ivanovski

РЕКВИЕМ НА ВРЕМЕТО

Создадено од „Малите трагедии“ на А. Пушкин, освен преку вербален говор можел умешно да се прикаже и со сосема други средства. Тоа одлично го докажаа студентите од четврта година од НАТФИЗ „Крсто Сарафов“ – Софија, при катедрата за пантомима и физички театар, со нивната дипломска претстава. Тие директно им се спротиставија на законите на физиката и покажаа дека кохерентната некохерентност може да функционира без никакви проблеми и тешкотии, а истовремено да биде и разбирлива и кристално јасна. За честа да гледаме ваков тотален театар, кој се изучува само во две земји во Европа, треба ѝ се заблагодариме на доц. Александра Хонг, која своето знаење стекнато во Москва одлично го пренела на нејзините студенти. Тие, пак, актерите од НАТФИЗ, овој пат ни одржаа лекција на сите нас. Покрај фантастичниот концепт, тие, исто така, нè освестија за тоа што сè може да направи човечкото тело со многу вежбање и голема желба. Низ пантомима, фасцинантни акробации и совршено владеење на танцот тие успеаа да ни ја покажат изразната моќ на невербалното и да направат спектакл во кој се проткајуваат вечните теми на љубовта и омразата, богатството и бедата, инспирацијата и зависта, спектакл заради кој останавме со отворена уста. Колку бевме пријатно изненадени докажа и долготрајниот аплауз кој не ги пушташе актерите да одат на забава.

Емилија Спасова

НАТФИЗ - Софија

NATFA - Sofia

REQUIEM OF TIME

Made from “Little tragedies” from A. Pushkin, not just verbal but it can also be shown in other ways. That was proven by the students from fourth year of NATFIZ – Sofia, from the sector of pantomimic and physical theater, with their play for finals. They directly disapproved the laws of physics and they showed that it can be done without a problem, and at the same time to be understandable and cristal clear. It’s an honor to watch this kind of theatre which is learned only in two countries in Europe, we should be grateful for doc. Aleksandra Honk, which her knowledge was learned in Moscow, she excellently thought it to the students. But the actors from NATFIZ thought us a lesson. Next to a fantastic concept they also showed us what human body is capable of with hard work and determination. True pantomimic fantastic observation and total control over the dance, the managed to show us the true power and make a spectacle showing us everlasting themes of love and hate, rich and poor, inspiration and addiction, a spectacle which we were left to without breath. Our excitement was shown in the long applause that didn’t leave the actors to go to the party.

Emilija Spasova

ДНЕВНИКОТ НА ЕДЕН ЛУДАК

Изведбата на еден актерски „лудак“, успеа да ги разбуди и оживее „мртвите души“ во публиката, кои и покрај големиот умор и дефицит на сон, имаа „нос“ да ги помиришаат врвните уметнички капацитети на изведувачот од Белград, како и на неговиот појдовен стимул - брилијантниот расказ на Гогољ - „Дневникот на еден лудак“! „Лудакот“, кој во голема мера потсетуваше на лик од делата на Кафка, со умешни „преобразби“ го водеше својот комично-патетичен дневник, низ мрачните ходници на страста на ликот, и со својата изведба (естетска и етичка) најде начин да допре до мозокот на глеачите и да им постави многу прашања - како на пример, кој е луд во општеството, што значи да се биде луд и дали секогаш лудоста е нешто негативно?! Таа (лудоста) е на граница со генијалноста, па затоа не е чудно што актерот (Душан) мисли дека е луд во својот приватен живот! Казанцакис во своето ремек дело „Гркот Зорба“ вели дека човек за да биде среќен, мора да биде малку луд, а во оваа претстава лудоста од сцена заразно се пренесе во публиката, аудиториумот беше пресреќен и најверојатно суштински се соочии со Аристотеловата „катарза“!

Горјан Аревски

MEMOIRS OF A MAD MAN

Факултет за драмски уметности - Белград
FDA - BELGRADE

The performance of the actor “madman”, succeeded to wake up and make alive “the dead souls” in the audience, despite them being tired with big deficit of sleep they had “nose” to smell the top artistic capacity of the performer from Belgrade, starting with the brilliant short story from Gogol - “Diary of a madman”. The madman has a lot of relations with the roles of Kafka’s plays, with big changes he led his comic-pathetic diary, throughout the dark hallways in the role’s action and his performance (aesthetic and ethic) he found a way to reach the audiences minds and make them ask questions - for example, which is the madman in the society, what it means to be crazy and if being crazy it’s always negative?

That (craziness) is a line between being a genius, so that is why the actor (Dushan) thinks he is crazy in his personal life. Kazancakis in his masterpiece “The greekman Zorba” says for a man to be happy he has to be a little bit mad, in this play the madness from the scene is spread contagiously in the audience, the auditorium was happy and they must have interfere the Aristotle catharsis.

Gorjan Arevski

РЕАЛИЗАЦИЈА НА БИЛТЕН

Марина Трајковска | Артин Селмани | Калија Киселички | Мона Паскалова |
Горјан Аревски | Емилија Спасовска | Александар Ивановски
поф. Маја Стевановиќ

ФОТОГРАФИИ

Бранко Аврамовски | Александар Ристески | Марко Димитревски | Кристијан
Караџовски

ДИЗАЈН

Михаил Димитров | Марина Трајковска

REALISATION

Marina Trajkovska | Artin Selmani | Kalija Kiselicki | Mona Paskalova | Gorjan Arevski
| Emilija Spasovska | Aleksandar Ivanovski
prof. Maja Stevanovic

PHOTOGRAPHY

Branko Avramovski | Aleksandar Ristevski | Marko Dimitrevsi | Kristijan Karadzoski

DESIGN

Mihail Dimitrov | Марина Трајковска

СКОМРАХИ 2015? ОТВОРЕНО!!

SKOMRAHI 2015? OPENED!!

Група амбициозни студенти во неколку скромни бараки на Факултетот за драмски уметности во Скопје, со скромна програма, одличен концепт, организациски проблеми и гости од 4 факултети, во далечната 1988 година ги иницираа средбите на Академиите за драмски уметности во тогашната држава Југославија. Новороденчето беше заведено под името СКОМРАХИ, оригинално име кое сугерира патувачки актери, комедијанти, танчари, талкачи и творци, верни на актерското битие и субверзивни во однос на сè.” Е тоа новороденче малку порасна, наполни 24 години. Роденденот реши да го прослави во драмскиот театар, а таму присуствуваа неговите редовни пријатели од Македонија, но и гости од сите бивши југословенски држави. Бидејќи, како што рековме, нашиот верен пријател не е веќе толку мал, откако официјално му беше отворена прославата, реши да ги почете со по некоја пијачка и мезе. Секоја година гостите му носат различни подароци. Секој по свој мерак и вкус. Годинава некои дошле со монодрами, некои со танцов театар, некои со драмски, некои со филмови, ама сите со желба да му ги разубават деновите. Први на нишан беа другарите од Македонија. Скомрахи беше многу задоволен, но бидејќи заглави во бифето, немаше време да ги види сите подароци. Сега студиозно, во манир на вистински 24-годишник, тој ќе ги разгледува подароците од своите гости, а додека ужива во нив, нас нè задолжи да се дружиме, забавуваме, нешто да поднаучиме и да ги споделуваме искуствата.

Александар Ивановски

Group of ambitious students in a couple of modest barracks of the Faculty of dramatic arts in Skopje, with a modest program, excellent concept, organization problems and guests from four faculties, in the far year of 1988 they initiated the meeting of academics for dramatic arts from Yugoslavia. The newborn was called by the name Skomrahi, the original name that represent traveling actors, comedians, dancers, developers, they were faithful, and their acting was committed to everything. “That newborn got a little bit older, it just turned 24 years. The celebration of the birthday was decided to be held at the Drama theatre, and there will attend his closest friend from Macedonia, but also guests from the old Yugoslavian countries. But as we said, our grateful friend is not so young anymore so that why were welcomed with a cocktail party when the celebration started, it doesn't like to have a cake and blow candles. All guests are giving him different presents. Some came with a monodrama, some with a dance, but all with the will to make his birthday more beautiful, first on aim were his friends from Macedonia. Skomrahi was satisfied. But because he got stuck in the bife, he didn't have time to open the presents. As a true 24 year old he would check all the presents, while he is checking them, he acquired us the quests to have fun, enjoy and share mutual experiences.

Aleksandar Ivanovski

Факултет за драмски уметности - Скопје
Дипломска претстава на студентите
во класата на проф. Златко Славенски

FDA - SKOPJE
Graduation performance of students
from the class of prof. Zlatko Slavenski

СИНАТА СОБА THE BLUE ROOM

Дипломската претстава по актерска игра на студентите во класата на проф. Златко Славенски најави уште едни Скомрахи со одлична програма и постави критериум каква треба да биде актерската вештина на дипломираните актери. Само неколку секунди беа потребни да се влезе во театарската илузија. Актерите ни претставија десет комплексни карактери со различни приказни. Тоа беа ликови кои ние ги познаваме толку добро што во секој од нив најдовме по делче од себеси. Централна тема е односот на мажите и жените и нивното различно перцепирање на љубовта и сексот. Немаше да ги доживееме толку блиски и толку интимно да сочувствуваме со нивните копнежи и страдања, ако ја немаше маестралната глума на актерите. Оваа претстава навистина покажа колку се вешти во драмските сцени, но и во премините од една во друга сцена каде со физичко дејство, танц и нагласен говор на тело ги најавуваа конкретните ликови во конкретни ситуации. Нивните тела како да лебдеа на ритмот на одлично избраната музика и се преплетуваа од една во друга ситуација, за на крајот да го затворат и заокружат кругот од десет сцени.

Марина Трајковска

Тhe Graduation performance of acting students from the class of prof. Slavenski announced another season with a great program on Skomrahi. The students set criterion how acting for graduated actors should look like. We needed only a few seconds to enter into theatrical illusion. The actors presented ten complex characters, each of them with a different storie. These characters were familiar to us, we found a part of ourselves in each one of them. The main topic is the relationship of men versus women and their different perception of love and sex. The reason why we feel sympathy and intimacy with the characters and their desires and suffering is because of the masterful acting of the actors. They showed extraordinary skills in the dramatic scenes, as same as in the interplays where physical action, dancing and emphasized body language was used aiming to announce the certain characters in the certain situations. Their bodies seemed like floating throw the air on the beat of the great music. The characters interlace from one situation to another so eventually they closed the circle of ten scenes.

Marina Trajkovska

ТРИ МОТИВИ

THREE MOTIVATIONS

Отварање на Скомрахи 2015. Добро позната локација – бифе на ФДУ. Доволен мотив за журкање е самото отварањето на Скомрахи, но оваа година имаме плус мотиви. Присутните со голема посветеност и сериозност пристапија кон исполнување на нивната задача.

Добро познат факт е дека на ФДУ учат само генијалци, желни за знаење и усовршување, па затоа се јавува потребата од запишување на минимум два факултети паралелно. Некои од нив, заведени од актуелната политичка пропаганда „Знаењето е сила, знаењето е моќ“, успеваат да ги завршат и двата. Но само некои... Таков генијалец е нашиот колега Горјан Аревски ака Гоки. Неговиот потенцијал бил препознаен на Филолошки факултет, но поради горе наведената мотивација решава паралелно да запише студии по Театарска режија на ФДУ. Тој признава дека со тешко, но и радосно срце ја свршил работата со филолошки (сега за сега). Му се поклопија коцките и есапот, па дипломската забава си ја организираше на ФДУ. Кој вели дека трнсер системот не функционира!?

Тhe opening of “Skomrahi” 2015 at the same old location – Faculty of Dramatic Arts’ famous café. The beginning of “Skomrahi” is a reason to party itself, but this year we have other reasons for celebration as well. Attendees have completed their assignments with great seriousness and commitment.

It’s a well known fact that only geniuses that long for more knowledge and self - perfection study at FDA, hence the need for many of them to study at two faculties simultaneously. Some of them which are motivated by the present political propaganda that states “Knowledge is force, knowledge is power” manage to finish both. But only some of them do... One of these geniuses is our colleague Gorjan Arevski aka Goki. His potential was already recognized at the Philological Faculty, but because of the above stated motivation he decided to study theater directing at FDA simultaneously. He admits that he finished studying (for now) at the Philological Faculty grudgingly and joyfully at the same time. He was very lucky to organize his graduation party in FDA. Who says that the transfer system is not working?

Бендот Онија се погрижија за одличната музика. Тие беа на позиција, но Вики и Гого не беа тука, оправдано беа отсутни. Оваа информација малку нè потресе, но Вики секако имаше направено логистика околу шанкот. Пијачки се точеа без застој и немаше простор за паника. Оваа вечер ѕвездите и беа особено наклонети на нашата драга Жаклина Петровска aka Жаки која вечерта рипна во тавче. Немаше можност да ја направи свадбата во бифе, но затоа реши сите гости на афтер да си ги донесе тука, вклучувајќи ги Вики и Гого.

Мотивацијата беше силна. КЛАБЕРИТЕ не попуштаа. Сите се журкаа како да нема утре. Секако дека ќе има, ако ништо друго, заради нови журки... и утре и сите останати денови. Кој бил на журка на Скомрахи ЗНАЕ! Марина Трајковска

The band Onija took care for the great music. They were on position, but Viki and Gogo weren't here, they were justifiably absent. This information shook us a bit, but Viki had already organized the bar. Drinks were poured non-stop and there was no room for panic. The stars were especially lucky for our dear friend Zhaklina Petrovska aka Zhaki who got married that evening. She had no chance of celebrating the wedding at the café, but decided to invite all of the guests here on an after party, including Viki and Gogo.

The Motivation was strong. The CLUBBERS won't give in. Time passed by. Everyone was partying like there was no tomorrow. But of course there is going to be a party tomorrow and all the rest of the days. Who's been on a "Skomrahi" party KNOWS what I'm talking about.

Marina Trajkovska

КРАТКИ РЕЗОВИ-ЕМОЦИИ И ТЕЛО

ПРОФ. АИДА БУКВИЌ АДУ ЗАГРЕБ

PROF. AIDA BUKVIĆ ADU ZAGREB

SHORT CUTS-EMOTION AND BODY

Професорката Аида Буквиќ, како искусна режисерка која своето знаењето им го пренесува на идни актери, без двоумење знаеше дека работилницата мора да започне најпрво со меѓусебно запознавање низ вежби и активирање на телото на поспаните актери кои заглавиле на журка. Потоа следуваа кратки дијалошки форми со чија помош таа се обиде, а кај некои и успеа, да го одвои говорењето од физичкото движење, или емоцијата од телото. Тоа би значело да не се даваат и физички знаци за појаснување кога имаме внатрешно дејство што ни објаснува што всушност се случува. Низ таквите вежби можевме да видиме како еден ист текст може да се стави во различни ситуации (нешто што ние веќе го знаеме), но и колку треба прецизно да се одвојат двете дејства (внатрешното и надворешното), за публиката да го препознае вистинското и тоа само на три реплики (а што ли ќе биде ако работиме цела драма). Времето кратко, а желбата за надоградба на знаењата никогаш задоволена. Сепак, и за тоа кратко време успеаа да се испробаат сите присутни и да ја сфатат големата „грешка“ што ја избрале оваа професија – за секој нејзин детал треба да се посвети сето време на светот како, на пример, одвојувањето на внатрешното и физичкото дејство.

Емилија Спасова

Тhe professor Aida Bukvik as an experienced director she shared her knowledge with the future actors, without any hesitation she knew that the workshop must start with mutual understatement through exercises and activating the bodies of the sleepy actors who were stuck at the party. Then they were a short dialog forms which helped her to split the talking from the physical movement, or emotion from the body. That would mean that there is no need to show physical signs when we have an internal action which explains to us what is happening. Through this exercises we could see that the same text can be viewed in different situations (something we already know), but how precisely should the two actions can be (internal and external), for the viewers to recognize the truth in only three replicas (imagine if were doing the whole drama). The time is short, but the will to upgrade our knowledge is never satisfied. Although in that short time they succeeded to do all the exercises and to understand the big “mistake” about why they chose this profession – for every detail of hers it should be devoted all the time in the world, for example splitting internal and external physical action.

Emilija Spasova

ПАТОС

Кога со забите, што ни се дадени од природата, немаме капацитет да загриземе во светот, тие ни стануваат туѓо тело во сопствената глава. Тогаш ни преостанува или да се изгриземе себеси или самите да си ги извадиме.

PATHOS

When we don't have the capacity to bite into the world with the teeth that have been given to us by nature, they become foreign bodies in our own head. Then we are left with either biting ourselves or taking out our own teeth.

UMIR KRVİ

„Umir krvi“ е филм за последиците од еден трагичен настан кој ни ја дефинира баналноста на одмаздата. Филм за состојбата на умот и големите одлуки поткрепен од долгогодишните обичаи и традиции. „Umir krvi“ ја следи приказната на еден маж и жена чии син е убиен од страна на синот на нивните соседи. Тука паралелно ни е претставено страдањето на обете семејства. На самиот крај кај протагонистот проработува моралот кој не му дозволува да се противи на етичките норми.

Калија Киселички

TRANQUILITY OF BLOOD

“Tranquility of blood” is a film about the aftermath of a tragic incident that defines the banality of revenge. A film about a state of mind and big decisions fueled by longstanding customs and traditions. “Tranquility of blood” follows the story of a man and woman whose son was killed by the son of their neighbors. The suffering of both families is simultaneously shown. At the very end moral consciousness awakens and inhibits the protagonist from going against ethical norms.

Kalija Kiselichki

БЕСАТА НА КОНСТАНТИН

BESA OF KONSTANTIN

„Бесата на Константин“ е филм работен според романот на Исмаил Кадаре „Кој ја донесе Дорунтина“ - митска приказна за јунакот кој се враќа од светот на мртвите за да го одржи дадениот збор или беса, што кај албанската култура е збор над сите закони. Константин кој и дал беса на мајка си дека ќе ја врати сестрата Дорунтина жив или мртов, умира во војната. Три години по неговата смрт тој ја враќа Дорунтина кај мајка му, но старицата не може да поверува дека Константин е тој што ја донел. Филмот завршува со мистериозната смрт на мајката и Дорунтина.

„Besa of Konstantin” - is a film based on the novel of Ismail Kadare „Ghost Rider” mythical story of the hero, who returns from the world of the dead to keep the given word or the besa, which in albanian culture is a word beyond every law. Konstantin who gave besa to his mother, that he will bring back his sister Doruntina dead or alive, he dies in a war. Three years after his death he brings Doruntina back to his mother, but the old woman can't believe that Konstantin is he who brought her. The film ends with mysterious death of the mother and Doruntina.

ИНФИНИТ

INFINIT

Два лица, секој во својот сопствен простор и свет, успеваат да се заработ еден со друг во некаква трета натприродна димензија.

„Тwo people, both in their own space and world, succeed to enslave one another in some third unnatural dimension.

Артин Селмани

Artin Selmani

БАРАЈЌИ ЈА ЗЕЛЕНАТА БОЈА LOOKING FOR THE GREEN LIGHT

Ф

илм инспириран од сликата на Муслим Мулиќи „Реализам, суреализам, судир на реалноста“. Една девојка ја бара зелената боја на различни, навидум реалистични локации. (Не) поврзаноста на ситуациите му дава суреалистичка димензија на целиот филм, се до мигот додека девојката не ја пронајде точната нијанса во еден лекарски мантил, со што го сфаќаме нејзиното патување низ сопствената ментална болест.

F

ilm inspired by the picture of Muslim Musliqi - „Realism Surrealism, clash of realism“. The girl who is searching for the green color in different apparently realistic locations. Non-connection of the situation gives surrealistic dimension to the whole film, till the moment until the girl finds the correct shade of the doctors uniform, with what we understand her journey through her own mental disease.

СУКУБУС

SKUBUS

Е

ден млад уметник постојано сонувa ист сон, во кој среќава девојка со која има страсен секс. Во мигот кога девојката ќе исчезне, тој не успева да и одолее на фаталната привлечност - во потрага по девојката, младиот уметник вечно заглавува во сопствениот сон и не може да се врати во реалноста. Артин Селмани

Y

oung artist who constantly dreams the same dream, where he meets a girl with whom he has passionate sex. At the moment the girl disappears, he cant resist the fatal attraction- in his quest for the girl, the young artist gets stuck eternally in his own dream and he cant get back to the reality. Artin Selmani

ВЕШТЕРСКИ ВЕКНИ

Трагикомедија работена според приказна од О' Хенри. Со намера да му помогне на еден архитект, за кој претпоставува дека е сиромашен уметник зашто неколку дена по ред купува сув леб, продавачката го мачка лебот со маргарин. Многу симпатичен гест, со кој, за жал, му го уништува архитектонскиот цртеж ,на кој „сиротиот“ архитект работел неколку недели.

WITCHES LOAVES

Тragicomedie a story adapted from O'Henry. With intention to help one architect, for whom she believes that he's actually poor artist because for several days he buys dry bread, the saleswomen greases the bread with margarine. A great gesture, but unfortunately, destroys the architectural drawing, to whom "poor" architect worked several weeks.

МЕСО

„Вегетаријански“ документарец во кој, од перспектива на животните во кланица, го доживуваме масакрот на суштествата коишто ние „добрите“ и „етични“ луѓе ги јадеме во облик на колбаси. Овој филм не провоцира да си одговориме на прашањето околу, наводно, законот на природата: „Дали некој треба да се жртвува за другиот да живее добро.“

MEAT

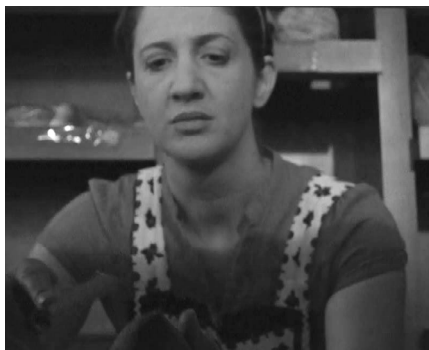
“Vegitarian“ documentary in which, from the perspective of the animals in the butcher, we experience the massacre of the creatures which we „good“ and „ethical“ people eat in the form of sausages. This movie provokes us to answer the question, reportedly the law of nature “Should someone be sacrificed so the other live good.”

ОДМЕТНИК

Филм за голема дилема и морален предизвик. Во мигот кога протагонистот дознава дека неговата жена е бремена, пред вратата од нивниот дом наоѓа напуштено детенце. Тој мисли дека детето е негово, од врската во која бил пред да ја сретне сегашната сопруга. Дилемата е дали да го остави детето во дом за деца или да го прифати. Тој, сепак, решава да го задржи детето, но набрзо разбира дека тоа, всушност, не е негово туку на сосетката која цел ден го барала. Добро водена приказна и одлична игра на малиот Арси Зачелици. Артин Селмани

THE OUTLAW

Film with a big dilemma and moral challenge. At the moment when protagonist finds out that his wife is pregnant, in front of the door of their home finds abandoned kid. He thinks that the kid is his, from the ex relationship that he had, before he met his present wife. The dilemma is to leave the kid to an orphanage institution, or to accept him as his kid. He decides to keep the kid, but he quickly finds out that he's not the father of the child, actually he's a son of their neighbor who was searching for him all day. Good leading story and great acting of the kid Arsi Zacelici. Artin Selmani

БОГ ДА ГО ПРОСТИ

GOD BLESS HIS SOUL

ФАКУЛТЕТ ЗА ДРАМСКИ УМЕТНОСТИ - БЕЛГРАД
FDA - BELGRADE

На ден по отворањето, и тоа на сам ден ЗАДУШНИЦА, на програмата на „Скомрахи“ се најде монодрама работена според „Петријин Венац“, магистерскиот труд на студентката од ФДУ - Белград, што, логично, предизвика сомнеж дека се работи за некаква „мрачна естетика“, како што некој милува да каже. Но не е секогаш така како што изгледа, затоа „бог да го прости“ оној што не беше присутен на изведбата. Младата студентка ни одржа час по актерска игра, со мали, но слатки примеси на режија. Иако на почетокот сите очекувавме само едно класично рурално подражавање, кога колешката од Белград почна да не „вози“ низ целата приказна, се случи еден од оние моменти во кои разбираш што е целта на актерот - ја добивме целата приказна преку дејство. Таа, едноставно, си „играше“ со нас, успеа да ги избалансира и суптилно да ни ги „пусти“ емоциите на една неписмена селанка, успеа да направи да не знаеме дали да плачеме или да се смееме, интерпретирајќи ни еден бравурозен „шумадијски блуз“, само со помош на неколку фотографии од починатите, една маса, едно столче и шише ракија. По претставата ја прашав како се подготвувала, на што таа одговори дека се подготвила сама, дека нејзиниот ментор, Проф. Срѓан Карановиќ, ја посетил само 3 пати. Ако е задушница и ако постојат луѓе што вака раскажуваат за своите покојни, тогаш вреди да се дежура на гробишта. Вреди и уште еднаш да се повтори: „Бог да го прости тој што не беше на изведбата и што пропушти „вожња“ до предвоена, рурална Србија и назад.
Александар Ивановски

Оne day after the opening it was a holiday Zadushnica, after the program of Skomrahi was found a monodrama remade from „Petroin's wreath“ advanced degree of the student from FDA – Belgrade which logically, submitted doubt that is about some sort of „dark aesthetic“ as some people like to say it. But it is not always at is seems because „God rest his soul“ the one that is not attending the play. The young student held us a class of acting, with little but sweet directors editing. Eventually at the start we were all expecting one classical rural view, when our colleague from Beograd started to „Drive“ us to the whole stories, it was one of the moments when you understand what the actor is trying to say – we get the whole story from the actions. She simply was „playing with us“ she managed to balance and to subtly send us emotions of one uneducated peasant she managed to make us not know, do we either cry or do we laugh, showing us one tragic event, with the help of a few photos from the deceased, one table, one chair and a bottle of rakia. After the play I asked her how to you prepare, she said to me that she was preparing for this all by herself and that her mentor Prof. Srgan Karanakovik visited her only 3 times. If it is Zadushnica and there are people that talk about their deceased then it is good to be at the cemetery. It is great to say once again, „God rest his soul“ that one who was not at the play and missed the „driving“ to rural Serbia and back.
Aleksandar Ivanovski

РЕКВИЕМ НА ВРЕМЕТО

Создаден од „Малите трагедии“ на А. Пушкин, освен преку вербален говор можел умешно да се прикаже и со сосема други средства. Тоа одлично го докажаа студентите од четврта година од НАТФИЗ „Крсто Сарафов“ – Софија, при катедрата за пантомима и физички театар, со нивната дипломска претстава. Тие директно им се спротиставија на законите на физиката и покажаа дека кохерентната некохерентност може да функционира без никакви проблеми и тешкотии, а истовремено да биде и разбирлива и кристално јасна. За честа да гледаме ваков тотален театар, кој се изучува само во две земји во Европа, треба да ѝ се заблагодариме на доц. Александра Хонг, која своето знаење стекнато во Москва одлично го пренела на нејзините студенти. Тие, пак, актерите од НАТФИЗ, овој пат ни одржаа лекција на сите нас. Покрај фантастичниот концепт, тие, исто така, не освестија за тоа што сè може да направи човечкото тело со многу вежбање и голема желба. Низ пантомима, фасцинантни акробации и совршено владеење на танцот тие успеаа да ни ја покажат изразната моќ на невербалното и да направат спектакл во кој се проткајуваат вечните теми на љубовта и омразата, богатството и бедата, инспирацијата и зависта, спектакл заради кој останавме со отворена уста. Колку бевме пријатно изненадени докажа и долготрајниот аплауз кој не ги пушташе актерите да одат на забава.

Емилија Спасова

НАТФИЗ - Софија

NATFA - Sofia

REQUIEM OF TIME

Made from “Little tragedies” from A. Pushkin, not just verbal but it can also be shown in other ways. That was proven by the students from fourth year of NATFIZ – Sofia, from the sector of pantomimic and physical theater, with their play for finals. They directly disapproved the laws of physics and they showed that it can be done without a problem, and at the same time to be understandable and cristal clear. It’s an honor to watch this kind of theatre which is studied only in two countries in Europe, we should be grateful for doc. Aleksandra Honk, which her knowledge was studied in Moscow, she excellently thought it to the students. But the actors from NATFIZ thought us a lesson. Next to a fantastic concept they also showed us what human body is capable of with hard work and determination. Through pantomimic fantastic acrobation sand total control over the dance, they managed to show us the true power and make a spectacle showing us everlasting themes of love and hate, rich and poor, inspiration and addiction, a spectacle which we were left to without breath. Our excitement was shown in the long applause that didn’t leave the actors to go to the party.

Emilija Spasova

ДНЕВНИКОТ НА ЕДЕН ЛУДАК

Изведбата на еден актерски „лудак“, успеа да ги разбуди и оживее „мртвите души“ во публиката, кои и покрај големиот умор и дефицит на сон, имаа „нос“ да ги помиришаат врвните уметнички капацитети на изведувачот од Белград, како и на неговиот појдовен стимул - брилијантниот расказ на Гогољ - „Дневникот на еден лудак“! „Лудакот“, кој во голема мера потсетуваше на лик од делата на Кафка, со умешни „преобразби“ го водеше својот комично-патетичен дневник, низ мрачните ходници на страста на ликот, и со својата изведба (естетска и етичка) најде начин да допре до мозокот на глеачите и да им постави многу прашања - како на пример, кој е луд во општеството, што значи да се биде луд и дали секогаш лудоста е нешто негативно?! Таа (лудоста) е на граница со генијалноста, па затоа не е чудно што актерот (Душан) мисли дека е луд во својот приватен живот! Казанцаки во своето ремек дело „Гркот Зорба“ вели дека човек за да биде среќен, мора да биде малку луд, а во оваа претстава лудоста од сцена заразно се пренесе во публиката, аудиториумот беше пресреќен и најверојатно суштински се соочии со Аристотеловата „катарза“!

Горјан Аревски

MEMOIRS OF A MAD MAN

Факултет за драмски уметности - Белград
FDA - BELGRADE

The performance of the actor “madman”, succeeded to wake up and make alive “the dead souls” in the audience, despite them being tired with big deficit of sleep they had “nose” to smell the top artistic capacity of the performer from Belgrade, starting with the brilliant short story from Gogol - “Diary of a madman”. The madman has a lot of relations with the roles of Kafka’s plays, with big changes he led his comic-pathetic diary, throughout the dark hallways in the role’s action and his performance (aesthetic and ethic) he found a way to reach the audiences minds and make them ask questions - for example, which is the madman in the society, what it means to be crazy and if being crazy it’s always negative?

That (craziness) is a line between being a genius, so that is why the actor (Dushan) thinks he is crazy in his personal life. Kazancakis in his masterpiece “The greekman Zorba” says for a man to be happy he has to be a little bit mad, in this play the madness from the scene is spread contagiously in the audience, the auditorium was happy and they must have interfere the Aristotle catharsis.

Gorjan Arevski

РЕАЛИЗАЦИЈА НА БИЛТЕН

Марина Трајковска | Артин Селмани | Калија Киселички | Мона Паскалова |
Горјан Аревски | Емилија Спасовска | Александар Ивановски
поф. Маја Стевановиќ

ФОТОГРАФИИ

Бранко Аврамовски | Александар Ристески | Марко Димитревски | Кристијан
Караџовски

ДИЗАЈН

Михаил Димитров | Марина Трајковска

REALISATION

Marina Trajkovska | Artin Selmani | Kalija Kiselicki | Mona Paskalova | Gorjan Arevski
| Emilija Spasovska | Aleksandar Ivanovski
prof. Maja Stevanovic

PHOTOGRAPHY

Branko Avramovski | Aleksandar Ristevski | Marko Dimitrevsi | Kristijan Karadzoski

DESIGN

Mihail Dimitrov | Марина Трајковска

